

gøre Laan til de overordentlig lave Obligationsskurser, man i Øjeblikket har. Vi har for et Par Dage siden forhandlet Spørgsmaalet om Statsgaranti for Sønderjyllands Kreditforening, og det, det dér drejede sig om, var en Difference paa nogle faa Procent paa Kursen paa disse Obligationer og andre Kreditforeningers Obligationer. Men den store Misère er, at alle vore Kreditforeningsobligationer staa alt for lavt i Kurs. Sønderjyllands Kreditforening kunde udbringe sine Obligationer til saa meget, at naar en Mand laante 10 000 Kr., fik han 7 300 Kr. ind ved Salget af Obligationerne. 10 000 Kr. Obligationer i andre Kreditforeninger vilde udbringe 7 600 eller 7 800, allerhøjest op mod 8 000 Kr. Men Talen er i alt Fald om saa store Tab, at dette i Virkeligheden er en Hindring for Boligbyggeri paa et forsvarligt Grundlag. Dertil kommer, at den fortsatte Bedring af den danske Kronens Værdi bringer et stort Risikomoment ind i Boligbyggeriet, og i Virkeligheden er der for Tiden ingen naturlige Betingelser for, at Boligbyggeriet kan fremmes paa et sundt Grundlag. Derfor maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal; man maa være klar over, at skal man kunne fremme det nødvendige Boligbyggeri, saa maa hele dette Spørgsmaal tages op til den allernøjeste Overvejelse og til Løsning.

Dette Forhold griber ogsaa ind i Valutaspørgsmaalet. Vi fra vor Side har stillet os loyalt overfor den Valutaordning, der er gennemført, og i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode, skal jeg sige, at naar jeg berører dette Spørgsmaal nu, er det ikke for paa nogen Maade at rokke Tilliden til den Plan for Kronens Stigning, man har lagt. Jeg vilde betragte det som en stor Ulykke, hvis denne Plan skulde bryde sammen. Naar Nationalbanken har sat ind paa med Regering og Rigsdag bag sig at gennemføre denne Ordning, maa vi fra alle Sider være klar over, at den skal gennemføres, koste hvad det vil. Men det, der gør os saa betænkelige, er, at vi kan se, at denne Ordning vil komme til at koste alt for meget. Efter de tre Maaneders Forløb synes jeg, at man, naar man ikke vil se ganske overfladisk paa dette Forhold, maa faa Øje for, at det ikke er et sundt Grundlag, man har bygget denne Ordning paa. For en overfladisk Betragtning gaar det jo særdeles godt. Ser man kun paa Kursudviklingen, ser det jo særdeles godt ud; men ser man, ved hvilke

vil man hurtigt blive klar over, at det, der har gjort, at Udviklingen har været, som den har været i disse tre Maaneder, er, at vi har bygget paa en betydelig Forøgelse af vor udenlandske Gæld, og at vi har gennemført en Kreditindskrænkning dels direkte og dels indirekte ved en høj Diskonto. Jeg har aldrig været i Tvivl om — jeg udtalte det under Forhandlingerne i December i Fjor —, at naar man vil laane fremmed Valuta, kan man sælge den til en lav Kurs. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at „Finanstidende“ havde skrevet, at der er lagt Beslag paa en Del af den af Staten garanterede Valutakredit. Ja, jeg husker ikke den Bemærkning i „Finanstidende“ (Rode: Jeg har heller ikke sagt det). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Men selv om man vilde fremhæve, at der ikke er lagt Beslag paa denne Valutakredit, saa maa man indrømme, at der i høj Grad er benyttet anden Valutakredit. Sammenligner man de tre københavnske Hovedbankers Maanedsbalance fra 1. April med Balancerne, fra før Valutaordningen blev gennemført, saa ser man, at Kontoen Udenlandske Korrespondenter paa Passivside i dette Tidsrum er steget med ca. 80 Mill. Kr. Denne Stigning skyldes vel i alt væsentligt Rembourskreditter, idet vore erhvervsdrivende, fordi de har kunnet drage Nytte af den lavere Diskonto i London og New York, samtidig med at de nu ved denne Valutaordning kan sikre sig at kunne købe fremmed Valuta billigere paa et senere Tidspunkt, har optaget store udenlandske Kreditter; i Stedet for at betale Varenne kontant køber de dem mod Rembourskreditter, Kreditter, der i Almindelighed forfalder tre Maaneder efter, at de er optaget. Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde opmærksom paa, at Nationalbankens og Ægaliseringsfondens Beholdning af fremmed Valuta er steget i den senere Tid. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde nævne Tallet, da det jo er hemmeligt. Hvis jeg nu vilde kommentere det i modsat Retning, saa kunde vi paa en Maade komme til at bryde denne Hemmelighed uden direkte at nævne Tallet. Jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa, men vil dog sige, at denne Stigning paa ingen Maade opvejer de Kreditter, der udover de 80 Mill. Kr., som ses af Bankernes Balancer, er optaget i denne Periode af andre Banker, ved direkte Kreditter af Institutioner og næringsdrivende hos udenlandske Bankfirmaer og ved det Laan, der er optaget af Kongeriget Danmarks Hypotekbank. Naar der i disse